HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

6 iunie 2013*

„Politica comercială — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolele 13 și 14 — Produse de import originare din China — Taxe antidumping — Circumvenție — Reexpediere a mărfurilor prin Malaysia — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011 — Înregistrarea importurilor — Recuperarea taxelor antidumping — Retroactivitate”

În cauza C-667/11,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Administrativen sad Varna (Bulgaria), prin decizia din 8 decembrie 2011, primită de Curte la 27 decembrie 2011, în procedura

Paltrade EOOD

împotriva

Nachalnik na Mitnicheski punkt – Pristanishte Varna pri Mitnitsa Varna,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, și domnii G. Arestis (raportor), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev și J. L. da Cruz Vilaça, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul M. Aleksejev, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 ianuarie 2013,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Nachalnik na Mitnicheski punkt – Pristanishte Varna pri Mitnitsa Varna, de S. Valkova, de S. Yordanova, de V. Konova, precum și de M. Yanev;

— pentru guvernul bulgar, de T. Ivanov și de Y. Atanasov, în calitate de agenți;

— pentru guvernul spaniol, de A. Rubio González, în calitate de agent;

— pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato;

— pentru Ungaria, de K. Szíjjártó, în calitate de agent;

* Limba de procedură: bulgara.

— pentru Comisia Europeană, de M. França, de D. Stefanov, precum și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește condițiile pentru perceperea retroactivă a taxelor antidumping în cadrul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 privind extinderea taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 privind importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia (JO L 194, p. 6, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”), în urma unei anchete privind circumvenția, în sensul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Paltrade EOOD (denumită în continuare „Paltrade”), pe de o parte, și Nachalnik na Mitnicheski punkt – Pristanishte Varna (șeful biroului vamal din portul Varna) de pe lângă Nachalnik Mitnitsa Varna (directorul autorității vamale din Varna) (în continuare, împreună, „autoritatea vamală”), pe de altă parte, cu privire la o decizie de obligare a societății Paltrade la plata unor taxe antidumping suplimentare.

Cadrul juridic

3 Potrivit considerentului (19) al regulamentului de bază:

„[…] Având în vedere eșecul de până în prezent al negocierilor multilaterale și până la elaborarea rezultatului sesizării comitetului OMC antidumping, este necesar ca legislația comunitară să conțină dispoziții pentru a contracara practicile, inclusiv asamblarea simplă a mărfurilor în Comunitate sau într-o țară terță, al căror obiectiv esențial este de a permite circumvenția măsurilor antidumping.”

4 Articolul 13 din regulamentul de bază, intitulat „Circumvenția”, prevede:

„(1) Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. […] Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Comunitate sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Comunitate, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2.

[…]

(3) Se deschide o anchetă, în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatul (1). Ancheta se deschide, […] printr-un regulament al Comisiei care poate de asemenea să ceară autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau să solicite garanții. Ancheta este efectuată de către Comisie, cu un eventual ajutor din partea autorităților vamale, și trebuie finalizată în termen de nouă luni. În cazul în care faptele stabilite definitiv justifică extinderea măsurilor, acest lucru este decis de către Consiliu, care hotărăște cu privire la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ. […] Extinderea intră în vigoare începând cu data la care înregistrarea a devenit obligatorie în temeiul articolului 14 alineatul (5) sau cu data la care au fost cerute garanții. […]"

5 Articolul 14 din regulamentul de bază, intitulat „Dispoziții generale", prevede:

„[…]

(5) Comisia poate, după consultarea comitetului consultativ, să dea instrucțiuni autorităților vamale să ia măsurile adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri cu privire la aceste importuri de la data înregistrării lor. Importurile pot fi supuse înregistrării la cererea motivată corespunzător a industriei comunitare ce conține suficiente probe ce justifică o astfel de acțiune. Înregistrarea se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni."

6 Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 a impus o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză (JO L 29, p. 1).

7 Potrivit articolului 1 alineatul (2) din acest regulament, nivelul taxei antidumping definitive se stabilește la 85 % pentru codul TARIC adițional A999 în privința tuturor celorlalte societăți care nu se regăsesc printre cele enumerate în tabelul care figurează în această dispoziție.

8 Ulterior, prin Regulamentul (UE) nr. 966/2010 din 27 octombrie 2010, Comisia a deschis o anchetă privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 prin importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu au fost declarate ca fiind originare din această țară, și a supus aceste importuri înregistrării (JO L 282, p. 29).

9 Considerentul (18) al Regulamentului nr. 966/2010 are următorul cuprins:

„În conformitate cu articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importarea produsului care face obiectul anchetei ar trebui să facă obiectul unei înregistrări pentru a garanta că, în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, poate fi prelevată retroactiv o sumă corespunzătoare în drepturi antidumping începând cu data înregistrării acestor importuri, expediate din Malaysia."

10 Articolul 2 din regulamentul respectiv a supus aceste importuri înregistrării.

11 Regulamentul de punere în aplicare prevede extinderea taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul nr. 91/2009 la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu au fost declarate ca provenind din Malaysia. Astfel, articolul 1 din regulamentul de punere în aplicare prevede:

„(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă «tuturor celorlalte societăți», impusă prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 91/2009 asupra importurilor [de produse în cauză] originare din Republica Populară Chineză, este extinsă asupra importurilor [de produse în cauză] expediate din

Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia, încadrate în prezent la codurile NC ex 7318 12 90, ex 7318 14 91 […] (codurile TARIC […] 7318 12 90 91, […] 7318 14 91 91 […]), […]

[…]

(3) Taxa extinsă prin dispozițiile alineatului (1) din prezentul articol se aplică importurilor expediate din Malaysia, indiferent dacă sunt sau nu declarate ca provenind din Malaysia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 966/2010 și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, cu excepția celor produse de societățile enumerate la alineatul (1).

[…]”

12 Potrivit articolului 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006 (JO L 363, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 7, p. 15, denumit în continuare „Codul vamal”):

„(1) Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

[…]

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

13 Potrivit articolului 217 alineatul (1) litera (a) din Codul vamal:

„(1) Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare «valoarea drepturilor», se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrierea în evidența contabilă).

Primul paragraf nu se aplică:

(a) atunci când a fost introdus un drept antidumping sau compensatoriu provizoriu […]”

14 Articolul 2 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 555/2011 al Consiliului din 6 iunie 2011 (JO L 150, p. 3), prevede:

„Comisia instituie un Tarif integrat al Comunităților Europene, denumit în continuare «TARIC», care respectă cerințele Tarifului vamal comun, ale statisticii pentru comerț exterior, ale politicilor comerciale, agricole și ale altor politici ale Comunității privind importul sau exportul de mărfuri.

[…]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

15 La 31 ianuarie 2011, Paltrade, cu sediul în Varna, a depus o declarație vamală prin intermediul documentului administrativ unic nr. 11BG002005H0004290 (denumit în continuare „DAU”), plasând în regimul de introducere în consum simultan cu punerea în liberă circulație următoarele mărfuri: 2 528 800 de șuruburi pentru lemn și 634 000 de șuruburi autofiletante, care erau expediate din Malaysia și făceau parte dintre produsele supuse taxei antidumping prin regulamentul de punere în aplicare. Taxele vamale și taxa pe valoarea adăugată datorate au fost înscrise în evidența contabilă la 31 ianuarie 2011, prin urmare înainte ca taxa antidumping să fie extinsă definitiv la importurile acestor mărfuri.

16 Cu toate acestea, după intrarea în vigoare, la 27 iulie 2011, a regulamentului de punere în aplicare adoptat, în temeiul articolului 78 din Codul vamal, în urma acordării liberului la vamă pentru mărfurile în cauză, autoritatea vamală a efectuat un control ulterior al declarației pentru a verifica exactitatea datelor înscrise în aceasta. În urma controlului DAU și al documentelor anexate la acesta, autoritatea vamală a constatat că documentul fusese înregistrat în cursul anchetei desfășurate potrivit Regulamentului nr. 966/2010. În consecință, autoritatea vamală a rectificat datele cuprinse în documentul menționat.

17 Autoritățile vamale bulgare nu au adoptat măsuri speciale în vederea înregistrării importurilor provenind din Malaysia, nici nu au înscris codul TARIC adițional – A999 prevăzut la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 91/2009. În schimb, acestea au aplicat procedura obișnuită de înregistrare a declarațiilor vamale întocmite potrivit modelului DAU în sistemul integrat de informare al serviciilor vamale bulgare (Balgarska integrirana mitnicheska informatsionna sistema, denumit în continuare „BIMIS”).

18 Prin decizia nr. 9300-843 din 10 august 2011, autoritatea vamală a obligat Paltrade la plata unor sume suplimentare de 14 623,75 BGN, cu titlu de taxă antidumping, și de 2 924,76 BGN, cu titlu de TVA. Paltrade a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Administrativen sad Varna.

19 În aceste condiții, Administrativen sad Varna a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Perceperea retroactivă a unei taxe antidumping în cadrul aplicării articolului 1 din [r]egulamentul [de punere în aplicare] este permisă fără înregistrarea importului – cu excepția înregistrării DAU în sistemul BIMIS – cu înscrierea codului adițional TARIC prevăzut la articolul 1 din Regulamentul nr. 91/2009?

2) Potrivit considerentului (18) al Regulamentului nr. 966/2010, care este suma corespunzătoare pentru perceperea retroactivă a unei taxe antidumping în cadrul aplicării regulamentului [de punere în aplicare]?”

Cu privire la întrebările preliminare

20 Prin intermediul celor două întrebări adresate, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească, pe de o parte, dacă articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, la care face trimitere articolul 2 din Regulamentul nr. 966/2010, trebuie interpretat în sensul că cerințe de înregistrare precum cele în discuție în litigiul principal sunt conforme cu această dispoziție și, în consecință, sunt suficiente pentru perceperea retroactivă a taxei antidumping în aplicarea articolului 1 din regulamentul de punere în aplicare în urma unei anchete prin care s-a stabilit existența unei circumvenții a taxelor antidumping definitive impuse prin Regulamentul nr. 91/2009 și, pe de altă parte, după caz, care ar fi cuantumul unei astfel de taxe antidumping extinse, care este percepută retroactiv în aplicarea regulamentului de punere în aplicare.

Observațiile prezentate Curții

21 Guvernul bulgar și autoritatea vamală consideră că nu este necesară introducerea în BIMIS a unei înregistrări diferite de cea a DAU, dat fiind că BIMIS ar permite o interconectare a sistemelor de informații pe baza codurilor TARIC. Potrivit acestor părți, documentele vamale pentru toate tipurile de destinații și de regimuri vamale prevăzute de legislația vamală europeană și națională fac obiectul unei prelucrări automate prin BIMIS, care permite obținerea de informații plecând de la baza de date a documentelor vamale.

22 Guvernele spaniol și italian, Ungaria, precum și Comisia apreciază de asemenea că dispozițiile pertinente din regulamentul de bază, din Regulamentul nr. 966/2010 și din regulamentul de punere în aplicare referitoare la înregistrarea importurilor în cauză nu presupun crearea unei înregistrări specifice. Orice sistem național de înregistrare ar trebui considerat suficient în măsura în care permite autorităților vamale să aibă cunoștință de importurile înregistrate, la momentul publicării regulamentului prin care se stabilește că trebuie impuse taxe antidumping la aceste importuri înregistrate, și să poată percepe și notifica taxele respective.

23 Comisia adaugă că înregistrarea în vigoare a documentelor administrative unice în BIMIS este pe deplin suficientă pentru atingerea obiectivelor articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

24 Pârâtul din litigiul principal, Comisia și toate guvernele care au prezentat observații susțin că regulamentul de punere în aplicare precizează expres că societăților din Malaysia la care este extinsă taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul nr. 91/2009 trebuie să li se aplice nivelul acestei taxe antidumping, stabilit la 85 %.

Aprecierea Curții

25 Conform articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare care provin din țări terțe sau de părți ale acestor produse, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare. Potrivit alineatului (3) al acestui articol, ancheta este deschisă printr-un regulament al Comisiei, care poate cere autorităților vamale să prevadă obligativitatea înregistrării importurilor în cauză potrivit articolului 24 alineatul (5) din regulamentul de bază.

26 Mai precis, din articolul 13 alineatul (3) menționat rezultă că, în cazul existenței unei circumvenții, extinderea măsurilor definitive deja instituite intră în vigoare începând cu data la care s-a prevăzut obligativitatea înregistrării conform articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

27 Potrivit acestei din urmă dispoziții, Comisia poate să dea instrucțiuni autorităților naționale competente cu privire la luarea măsurilor adecvate pentru a înregistra importurile astfel încât să poată fi aplicate măsuri extinse cu privire la importurile de produse în cauză de la data înregistrării lor. Înregistrarea produselor în cauză se instituie printr-un regulament care precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.

28 Astfel, trebuie să se arate că, potrivit obiectivului și economiei regulamentului de bază, în special ale considerentului (19) și ale articolului 13, un regulament de extindere a unei taxe antidumping are ca unic obiect asigurarea eficienței acesteia și evitarea circumvenției ei. În consecință, o măsură de extindere a unei taxe antidumping definitive are doar un caracter accesoriu în raport cu actul inițial de instituire a acestei taxe care protejează aplicarea eficientă a măsurilor definitive.

29 Rezultă că obligația de înregistrare a importurilor în cauză, în cadrul specific al unei circumvenții, urmărește și eficiența măsurilor definitive extinse, făcând posibilă aplicarea retroactivă a taxelor, pentru a se evita ca măsurile definitive care trebuie aplicate să fie lipsite de efectul lor util. În această privință, din moment ce Comisia a dat instrucțiuni autorităților naționale competente cu privire la luarea măsurilor adecvate pentru a înregistra importurile în cauză în vederea asigurării perceperii retroactive a taxelor antidumping extinse, autoritățile respective trebuie să se conformeze acestei obligații.

30 În cauza principală, Regulamentul nr. 91/2009 a instituit taxa antidumping definitivă asupra importurilor de produse în cauză originare din China. Ulterior, Regulamentul nr. 966/2010, prin deschiderea unei anchete cu privire la posibila circumvenție a acestei măsuri, a impus prin articolul 2, în temeiul articolului 13 alineatul (3) și al articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, înregistrarea importurilor de produse în cauză expediate din Malaysia. Ca urmare a stabilirii existenței unei circumvenții, regulamentul de punere în aplicare prevede extinderea taxei antidumping definitive, instituită prin Regulamentul nr. 91/2009, la importurile de produse în cauză expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu au fost declarate ca provenind din Malaysia.

31 Astfel, din articolul 2 din Regulamentul nr. 966/2010 reiese că, în împrejurări precum cele din cauza principală, statele membre sunt obligate să adopte anumite măsuri de aplicare adecvate pentru înregistrarea importurilor în cauză, conform articolului 13 alineatul (3) și articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

32 Totuși, în lipsa oricărei precizări, atât în regulamentul de bază, cât și în Regulamentul nr. 966/2010, cu privire la condițiile în care statele membre trebuie să procedeze la înregistrare, revine acestora competența de a stabili condițiile astfel încât perceperea retroactivă a taxelor antidumping extinse să fie asigurată corect și, în acest mod, să fie atins obiectivul acestui regulament.

33 În această privință, din dosar rezultă că înregistrarea prin DAU în sistemul BIMIS în vigoare respectă obligația impusă, în măsura în care nu lasă loc niciunei îndoieli asupra identificării tuturor operațiunilor de import de produse în cauză supuse taxei și permite obținerea eficientă a tuturor informațiilor disponibile pentru a se impune o percepere retroactivă corectă a taxelor antidumping extinse.

34 În consecință, o înregistrare precum cea în discuție în litigiul principal îndeplinește cerințele articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază.

35 Prin urmare, înregistrarea în cauză respectă obligația impusă prin dispozițiile aplicabile ale regulamentelor în discuție.

36 În ceea ce privește nivelul taxei antidumping percepute retroactiv în aplicarea regulamentului de punere în aplicare, din articolul 1 alineatul (1) din acest regulament reiese că taxa extinsă la importurile de mărfuri în cauză care provin din Malaysia este taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți”, impusă prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 91/2009.

37 Or, potrivit articolului 1 alineatul (2) din acest regulament, nivelul taxei antidumping extinse se ridică la 85 %.

38 Din considerațiile care precedă rezultă că trebuie să se răspundă la întrebările adresate după cum urmează:

— Articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, la care face trimitere articolul 2 din Regulamentul nr. 966/2010, trebuie interpretat în sensul că cerințe de înregistrare precum cele în discuție în litigiul principal sunt conforme cu această dispoziție și, în consecință, sunt suficiente

pentru perceperea retroactivă a taxei antidumping în temeiul articolului 1 din regulamentul de punere în aplicare în urma unei anchete prin care s-a stabilit existența unei circumvenții a taxelor antidumping definitive impuse prin Regulamentul nr. 91/2009.

— Conform articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 91/2009, nivelul taxei antidumping extinse percepute retroactiv pentru importurile anterioare intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare se ridică la 85 % în privința „tuturor celorlalte societăți”.

Cu privire la cheltuielile de judecată

39 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

Articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, la care face trimitere articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 966/2010 al Comisiei din 27 octombrie 2010 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză prin importuri de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din această țară, și de supunere a acestor importuri la înregistrare, trebuie interpretat în sensul că cerințe de înregistrare precum cele în discuție în litigiul principal sunt conforme cu această dispoziție și, în consecință, sunt suficiente pentru perceperea retroactivă a taxei antidumping în temeiul articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 723/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 privind extinderea taxei antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 privind importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză la importurile de anumite elemente de fixare din fier sau oțel expediate din Malaysia, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca provenind din Malaysia în urma unei anchete prin care s-a stabilit existența unei circumvenții a taxelor antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 91/2009 al Consiliului din 26 ianuarie 2009 privind impunerea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de anumite elemente de fixare din fier sau oțel originare din Republica Populară Chineză.

Conform articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 91/2009, nivelul taxei antidumping extinse percepute retroactiv pentru importurile anterioare intrării în vigoare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 723/2011 se ridică la 85 % în privința „tuturor celorlalte societăți”.

Semnături